JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVIII. ZATURDAG den 23sten JANUARY, 1830. N. 3

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Wedewe William Lee.

Mengelingen.

Over den tegenwoordigen toestand van Europa. vooral van ons Vaderland, in betrekking tot de Roomsche Kerk en het Roomsche Hof.

(HET VERVOLG EN SLOT VAN ONZE LAATSTE.)

Het *eerste* en noodzakelykste is, dat gevaar niet klein te achten. Dit ook is altyd hoogstnadeelig, maar vooral in dit geval, waar de *quasiliberalen* in *Belgie* zich met de priester-party hebben verbonden, en gezamenlyk, volgens hunne uitdrukkelyke betuigingen, het bestuur trachten omver te werpen. Dat allen, die ware vryheid beminnen, bedenken, wat er van worden zou, indien de vereenigde *jacobynen* en *jesuiten* dat bestuur, het welk zy thans zoo yverig zoeken, in handen bekwamen. Reeds predikt de *Courrier des Pays-Bas* openlyk eene *republiek*, en zegt, dat matiging verderfelyk is, dat er geen midden is tusschen een *despotismus*, zoo als in *Oostenryk*, of een gemeenebest. De staten van *Zuid-Braband* en *Luik* verzetten zich openlyk en regtstreeks tegen den Koning. In *Vlaanderen* zyn, by de verkiezing van den heer *Sandelin*, de ergerlykste en schandelykste tooneelen voorgevallen, menigtal door lieden die zich in de *estaminets* tot een *physieken* en *morelen* roes badden opgewonden. Van zulke stappen tot dadelykheden is het niet verre. Het oproer wacht slechts naar eene gelegenheid om uit te barsten; naar eene vonk, die de opeengepakte brandstof ontsteke. Men wil blykbaar de tyden van *Heintje van der Noot* terug hebben, en, wanneer dit (hetwelk God verhoede!) gebeuren mogt, zouden er de *demokraten* en *Vonckisten* van dezen tyd even zoo slecht by staan als toen; zy zouden even zeer door de priesters en priesterknechten, nadat zy hen op den zetel hadden getild, met den voet weggeschopt worden. (Dat zy zich de *coalitie* van 1822 tusschen de *liberalen* in *Frankryk* en de *Villélisten* herinneren, om het gematigde ministerie van *Richelieu* en *Desèze* te doen vallen, en waardoor de eersten de zes jaren smaads en verdriet, die *Frankryk* van het ellendige ministerie van *Villèle* heeft moeten verduren, hebben te weeg gebragt!—Doch zy—de *Courrier* en *consorten*—weten dit alles zeer wel, en storten zich toch liever willens en wetens in het verderf, dan met onzen uitmuntenden Koning tot heeling der wonden des vaderlands, en tot stuiting hunner gemeenschappelyke vyanden mede te werken. Waarschuwingen zyn dus voor deze lieden verloren: maar zy zyn het niet voor de echte vrienden des vaderlands, voor de waarachtige *liberalen*, protestanten zoo wel als roomschgezinden, (of hebben ook niet *vele roomschen* zich by het heilige verbond der edelen in 1565 tegen geloofsdwang en priester-despotismus gevoegd?) die de nood der tyden oproept om zich tot één ligchaam tegen de *ultramontaansche* heerschappy te verbinden. *Eendragt maakt magt:* dit was de spreuk onzer vaderen; het zy ook de onze! Mogten de geloofsverschillen, die nog de protestanten in ons midden, omtrent meer of min gestrenge regtzinnigheid verdeelen, wyken voor het *algemeene* belang *aller* Protestanten, om tegen het opkomende gevaar met alle krachten te waken? De groote dichter, wiens gevoelens zoo veel tegenspraak ontmoeten, haat immers het *jezuitismus* niet minder dan zyne tegenstanders, by juicht niet minder dan zy den moed onzer vaderen toe, die zich tegen *Rome* nog ruim zoo zeer als tegen *Spanje* in de bres stelden!—*Alle* Protestanten, *alle* verdraagzame Roomschen, die binnenlandsche rust en vrede met hunne landgenooten beminnen, hebben belang er by, zich dus te vereenigen.

Het *tweede* dat wy aanraden, is, om zich door geene *woorden* te laten wegslepen.—Het woord *liberaal* klinkt zeer schoon, en de zaak zelve is allerheilzaamst en wenschelykst; maar men zie wel toe, dat men zich door den *schyn* niet late verblinden. De hoogste wysheid waarschuwde reeds voor wolven, die in schaapskleederen tot ons kwamen.—Zyn er immer zulke wolven geweest, het zyn de *Catholique* de *Courrier de la Meuse* en dergelyke, zy spreken van *vryheid!* van *liberaliteit! Zy!* Besterft dit woord niet in hunnen mond. Men hoore thans de *Gazette des Frances*, (overbekend), dien zelfden toon aanheffen, en denke dus, welk eene vryheid het wezen zou, die wy, ten gevolge hunner vertoogen, zouden bekomen. Dat de *Courrier des Pays-Bas* met zulke outerslaven gemeenschap houdt en instemt, is reeds geene aanbeveling voor hem, al wisten wy dan ook niet, dat overdrevene vryheidszucht de staten in het verderf stort, dat de dolle *Demokraten*, na in *Frankryk* den 10den Augustus, de Septembermoorden, den 21sten January te hebben bewerkt, de grootste dwingelanden op den aardbodem geworden zyn, by welken de *Spaansche geestelykheid zelfs in yselykheid te kort schoot.* Doch, laat beiden slechts gelyk staan, wat dunkt u, *Nederlanders!* dat de voorstanders van *inquisitie* en die van het *schrikbewind* zich vereenigen om u *vryheid* te prediken? Maar gy zult die vryheid versmaden; de uwe staat vast in de grondwet, gelyk in het karakter des Konings; gy hebt daarvan de ondervinding in veertien gelukkige jaren en in den toenemenden bloei van uw land. Verruilt deze waarachtige goederen niet voor kinderen der verbeelding, u door apostels der regeringloosheid of der priesterdwingelandy verkondigd. *Vry* te zyn, is volkomene veiligheid van personen, goederen en behoorlyke waarborg zyner burgerlyke en staatkundige regten te bezitten, en welk *Nederlander* bezit die niet. Eene *volmaakte* regering zal men vergeefs zoeken; trachten wy dan ook, elk in den zynen, door geoorloofde middelen en bedaard het gebrekkige daar, waar het behoort, ter kennis te brengen; maar wachten wy ons voor gemeenschap met die vryheid-schreeuwers, wier toon alléén ons van eene vryheid, gelyk zy die verkondigen, moet afschrikken.

Het *derde* middel komt ons voor te zyn, dat men de onderscheidene staatsbelangen naar derzelver *gewigt* beoordeele. Er zyn zekerlyk vele punten, waaromtrent de gevoelens verschillen kunnen; maar zoodra vereeniging met de raddraayers der factie dezen in hunne landverderfelyke praktyken kan styven, beschouwen wy het als de pligt eens braven vaderlanders, liever kleinigheden over het hoofd te zien, dan hunnen invloed, door zich by hen te voegen, te schragen. Een punt houden wy, op het voorbeeld der ouden, die alles aan de vorming der jeugd ondergeschikten, voor het gewigtigste van allen: dit is de wet op het onderwys, omdat daarmede de opvoeding en dus de welvaart van volgende geslagten staan of vallen moet. Gaat deze eenmaal uit de handen der regering in die der priesters en monniken over, dan is het met u gedaan, *Nederland!* Mogt dus de regering zich door het geschreeuw der muiters niet laten verbysteren, als of dit de volksstem was.—Dat ook onze waardige volksvertegenwoordigers op dit punt standvastig zyn en de heilzame, algemeene toegejuichte wet van 1806, en van die over de hoogescholen van 1815 althans den *geest* bewaren! —Geene verbroedering ter handhaving of verkryging van min belangryke zaken, wanneer dit hoofdpunt zou moeten worden opgegeven! Dat vooral de leden, die de heilzame vruchten kennen, welke de wet van 1806 reeds gedragen heeft, zich als een eenig man vereenigen, om haar te handhaven, opdat niet, tot eeuwige schande onzer dagen, die heilzame wet door een' *Napoleon* zelfs geëerbiedigd, voor *jesuiten* bezwyke of door de zoogenaamde *vrye mededinging* geheel krachteloos worde gemaakt! Deze hunne zegepraal zou nog veel grooter en gewigtiger zyn, dan die op het *Collegium Philosophicum* behaald; en de nieuwe generaal der jesuiten, pater *Johannes Roothaan* van *Amsterdam*, zou zyn geboortestad en geboorteland wel niet onvoorzien laten van schoolonderwyzers, met de beginselen zyner ordesverbindingen, en die *per fas et nefas* van de *congregationalisten* in *Belgie*, (dus ware meesters van het onderwys!) wel eene acte van aanstelling zouden bekomen. De kaart der *Nederlanden* meer of min helder gekleurd, naar gelang van het meer of min heldere onderwys, en waarop *West Vlaanderen* onlangs zoo donker, en *Drenthe*, benevens *Friesland* en *Groningen*, zoo helder prykten, zou zich dan wel geheel zwart vertoonen.

Zoo ten slotte de eer onzer *constitutionele* regeringsvorm den ingezetenen ten harte gaat, dat zy dan toch bedenken, hoe schandelyk het zyn zou, wanneer eens een *liberaal* en onbekrompen stelsel van opvoeding en onderwys—gelyk wezenlyk het geval is—in het naburige streng monarchale *Pruissen* wierd ingevoerd, en stand bleef houden, terwyl het in ons vaderland voor middeleeuwsche inrigtingen moest plaats maken: en de vyanden der constitutien regt zouden bekomen om te zeggen: "Ziet "toch hoe verre de staten door uwe geroem-"de instellingen komen! De voormalige "republiek der Vereenigde Nederlanden, "door hare beroemde hooge scholen, door "hare Maatschappy *tot Nut van het Alge-"meen*, door hare schoolwet van 1806, zoo "beroemd, zoo verlicht, heeft moeten "zwichten voor het monnikkenstelsel en het "priestergezag, dat de inwoners der voor-"maals *Oostenrykscke Nederlanden*, haar "hebben opgedrongen; terwyl *Pruissen*, "waar de Koning slechts heeft te *gebieden*, "die wet in stand houdt?" Zou het *Nederlandsche* volk zoo weinig veerkracht bezitten, dat het zich door een aantal schreeuwers, meest *Fransche* windmakers en fortuinzoekers of nog erger, dusdanig liet verblinden en om den tuin leiden? Dat zy verre! Dat verhoede God! Dat zal ook de bedaarde en denkende geest onzer natie nimmer gedoogen!

Algemeene Secretary te Curaçao,
den 22sten January 1830.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie heeft aan de personen van Claude François Römer en Daniel Dacosta Gomez de la Penha admissie verleend om het beroep van Makelaar op dit eiland uitte oefenen en hebben dezelve den vereischten eed in die betrekking afgelegd.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

Publieke Inschrijving.

ONDER nadere goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c. zal de Boekhouder Controlleur aan den minst biedende verleenen de leverancie van groote Drie Duizend Ellen Witte Coletten ten behoeve der Lands Slaven. Die daarin gading hebben kunnen de billetten van inschryving ten Kantore van den Controlleur der Financien tot Dingsdag den 26sten dezer vóór twaalf ure inzenden.

J. PH. BOSCH.

Den 22sten January 1830.

KENNISGEVING.

DE genen die hunne rekeningen voor Patentregt over het eerste, tweede of derde kwartaal van het laatst verloopen jaar, van Belasting op Geusurpeerde Gronden, van Interest der uitstaande Hypotheken en van Belasting op het Personeel en Mobilair, allen over datzelfde jaar, nog niet aangezuiverd hebben, of dezelve vóór den 30sten dezer maand niet afbetalen, worden hierby verwittigd, dat zy na den gemelden datum, voor de voldoening daarvan geregtelyk zullen aangesproken worden.

C. L. VAN UYTRECHT.

Den 14den January 1830.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 22sten January 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 20 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 22sten January 1830.

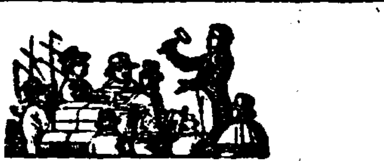
HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand January zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder sich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als speciale gemagtigden van Mevrouw Dewed CORNELIS RINGELING, zullen op Maandag den 8sten February aanstaande by Publieke Opveiling op zeer voordeelige conditien doen verkoopen: den opstal van een Huis, benevens verdere Afdakken, Gebouwen, Pakhuizen en Regenbakken, gelegen aan de Overzyde dezer Haven in de 4de Wyk No. 121.

G. VOS, Jr.
B. A. CANCRYN.

Den 22sten January 1830.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als Testamentaire Executeur en Executricen over den Boedel en Nalatenschap van wylen Mevrouw Dewed. JOHANNES A. ENGELBRONN, zullen op den 8sten February aanstaande by Publieke Opveiling doen verkoopen: den opstal van een twee verdiepings Huis en Gronden, &c. gelegen aan de Overzyde dezer Haven in de 2de Wyk No. 92.—Als mede eenige Meubelen, Huisicieraden, &c.

B. A. CANCRYN.
JOHANNA E. MUYS.
MARGARITHA W. ENGELBRONN.

Den 22sten January 1830.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende door het Gouvernement geadmitteerd zynde als Beëdigd Makelaar, neemt de vryheid zyne diensten aan het Geëerde Publiek en aan zyne Vrienden in het byzonder aantebevelen; kunnende zy zich van eene prompte bediening verzekerd houden.

DANIEL DACOSTA GOMEZ DE LA PENHA.

Den 22sten January 1830.

Edictale Citatie.

OP speciale last en autorisatie van den HoogEd. Gestrengen Heer Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, en Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Brengt Mr. J. B. Gravenhorst, Commissaris van Policie, belast met het Publieke Ministerie, ter kennis van allen die het zoude mogen aangaan.

Dat eene gearmeerde brik, gevoerd door zekeren John Ure, op den 20sten October 1828, onder Buenosayrische vlag en onder den naam van Bolivar alhier binnen gevallen is; dat dezelve even als een koopvaardyschip eenige koffers met drooge goederen ingeklaard heeft; dat kort na derzelver aankomst eene brik met name Coradina door dezelve bemagtigd onder eenen prysmeester mede deze haven binnen geloopen is; dat by vertooning der scheepspapieren der eerstgemelde nogthans suspicie ontstaan is dat dezelve op eene onwettige wyze was uitgerust geworden en derzelver voornoemde bevelhebber zich aan zeeroovery of daaraan geassimuleerde daden zoude hebben schuldig gemaakt; dat een nader onderzoek dit vermoeden bevestigende, tegen den voornoemden bevelhebber ter zake zoo even vermeld, criminele procedures gevoerd zyn, getendeerd hebbende tot oplegging der by de alhier bestaande wetten vastgestelde straf, confiscatie der voorz. gewapende brik en restitutie der aangebragte goederen en van het zoogenaamde prysvaartuig, als onwettig genomen en bemagtigd, aan de vorige eigenaars of derzelver regthebbende.

Dat hangende dezelve procedures zoo de voormelde goederen als de zoogenaamde prys Coradina tot voorkoming van schade *ad opus jus habentium*, krachtens een regterlyk besluit, by publieke opveiling verkocht zyn geworden.

Dat vervolgens eene condemnatoire sententie door den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Crimineele Justitie dezes eilands, dewelke in deze zaak kennis genomen heeft, op den 3den November 1829 gewezen is; dat uit krachte derzelve sententie de opbrengst der meergenoemde goederen, dewelke ingevolge het logbook of Journaal des voorzeiden kapers op den 6den September 1828 uit een Genueesch vaartuig met name Diana zouden genomen zyn, als mede het zuiver provenu van de brik Coradina dewelke ingevolge het voorz. *logbook* ten tyde der bemagtiging (den 19den July 1828) gevoerd was door Schipper —— Jas Casas van Havana uitgevaren en bestemd naar St. Thomas op de kust van Afrika, moeten worden gehouden ten behoeve van de genen die volgens vigerende landswetten regt of aanspraak daarop hebben en dien ten gevolge.:

Doet de voornoemde waarnemer van het PubliekeMinisterie aan allen en eenen iedan, hun alhier te lande als elders wonende, advertereren, dat de genen die vermeenen mogten eenig regt, actie of pretentie te hebben op de voornoemde goederen als mede op de voorzeide brik Coradina, gehouden zullen zyn dezelve hunne actie of pretentie, de zoodanigen alhier te lande wonende binnen den tyd van acht dagen en die elders wonende binnen den tyd van negen maanden, van heden afterekenen, aan den voormelden Commissaris van Policie belast met het Publieke Ministerie te komen op en aangeven.

DAGVAARDENDE

De voorz. waarnemer van het Publieke Ministerie al de genen die deswege in gebreken mogten blyven, voor den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Crimineele Justitie dezes eilands, ten einde aldaar staande rolle hunne actie of pretentie met de behoorlyke verificatien van dien intebrengen, op pœne dat tegen de non comparanten zal worden geprocedeerd by defaut en verstek van actie en injunctie tot perpetuum silentium.

Aldus voor de eerste maal gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 18den January 1830.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.
Accordeert met deszelfs origineel,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

DE Administrateurs van het Garnizoen dezes eilands brengen mits deze andermaal ter kennis van alle belanghebbende, die genen namelyk dewelken eenige rekeningen of pretentien van gedane leverantien met of zonder contract, ten behoeve van het Garnizoen, en ten laste der Administrateurs voormeld mogten hebben, gehouden zullen zyn zoodanige rekeningen ongekwiteerd in duplo, en op een halfvel ordinair schryfpapier gesteld vóór of op den 1sten van jedere maand ten Kantore van den Kwartiermeester binnen het Fort Amsterdam, inteleveren, ten einde nog in de eerste dagen van die maand betaling te kunnen erlangen; terwyl almede de Echtgenooten van overledene Officieren aan dewelke pensioen of gratificatie is toegestaan worden verwittigd dat de Attestatien de Vita daarvoor uiterlyk op den 4den der eerste maand van het kwartaal zullen worden ingewacht en zoo vervolgens alle drie maanden geregeld; terwyl geene andere rekeningen of pretentien zullen worden aangenomen dan de zoodanigen als waarvan het model alhier is volgende.

Curaçao 1830. Jan. — De Administrateurs van het Garnizoen te Curaçao Debet

Aan ——
Voor

ƒ

Curaçao den 21sten January 1830.
Op last van de Administrateurs voornoemd,
De fungerende Kwartiermeester,
J. M. VAN EPS, 1e. luit. adjt.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JANUARY.

18. brik Napoleon, Budd,		New York
19. —— Gouv. Gen. von Scholten, Reed,		St. Thomas
20. golet Drie Gebroeders, Flemming,		Aruba
21. bark Twee Vrienden, Bareth,		dito
golet Francis Ann, Price,		Jamaica
22. —— La Mouche, Arnard,		Margaritha
—— Drie Zusters, Peron,		St. Thomas

UITGEKLAARD—JANUARY.

19. golet Mary, Palm,
21. bark Pakket van Jan Thielen, Vrolyk,

Verleden Dingsdag den 19den dezer is de verjaring des geboorte dags van Hare Koninklyke Hoogheid Anna Paulowna, Princes van Oranje, met de gewone plegtigheden in deze kolonie gevierd geworden.

COLUMBIA.

(HET VERVOLG EN SLOT VAN ONZE LAATSTE.)

De Commissie vertrok naar Valencia ten einde de akte aan Generaal Paez voortestellen. Terzelver tyd, op den 30sten November, vertrokken de Admiraal Fleeming, en de Generaal Grant, Gouverneur van het eiland Trinidad, die alles te Caracas bygewoond hebben, naar Puerto Cabello in het fregat Barham, aan boord hebbende den Columbiaanschen Generaal Mariño. De Admiraal Fleeming, de Generaals Grant en Mariño gingen over land naar Valencia.

Op den 11den December kwam Generaal Paez te Caracas aan; en op den 24sten was er eene groote vergadering, bestaande uit 1200 personen, zoo van vaders van huisgezinnen, ingezetenen, notabelen en geestelyken, welke geduurd heeft van des voormiddags te 11 ure tot des nachts te 10 ure, zonder eenig voedsel te gebruiken; en de uitkomst der beraadslagingen was het uitvaardigen van de volgende verklaring aan Generaal Bolivar:—

"Excellentie!—Wy ondergeteekenden geestelyken, vaders der huisgezinnen, ingezetenen en notabelen der stad Caracas, vergaderd in de tegenwoordigheid van Z. E. den opperbevelvoerder, hebben na wys en matig beraad, hetwelk den wensch naar vrede en geregtigheid van onze zaak bezielt, besloten aan Uwe Excellentie kenbaar te maken dat dit volk op den 25 en 26sten November ll. en de anderen op onderscheidene dagen, de eenparige wenschen geuit hebben, dat het oude Venezuela afgescheiden worde van de vereeniging met de rest van het grondgebied, hetwelk de republiek van Columbia uitgemaakt heeft, gevolgelyk hernemende hunne souvereiniteit en hoedanigheid om zich eene republiekeinsche, volks vertegenwoordigende, veranderlyke, verantwoordelyke en verkieslyke regering, welke zy meest geschikt aan hunne gewoonten, landstreek en omstandigheden oordeelen, te geven. Zy willen handelen in dit werk, waaraan hunne rust en toekomende welvaart afhangen, zonder eenige andere aandrang dan dien welke hun eigen nadenken en geweten hun voorschryven. Zy vreezen dat de hoogte waarop Uwe Excellentie geklommen is den vryen loop van hunne overwegingen mogte verbieden; of dat in den Raad te Bogota, de uitvoering van hunne vorige wenschen hinderpalen mogte ontmoeten. Venezuela heeft zich van zyne souvereiniteit laten afscheuren niet zonder ontroering en leed, en werkt voor zyn geluk zonder perk of waarde te zetten aan de liefde voor de vryheid.

"Aan Uwe Excellentie die zoo veel belang gesteld hebt in de onafhankelykheid en den roem van deze landstreek, waar gy het eerste licht ontvangen hebt, waar uwe bloedverwanten, uwe vrienden zyn en de overblyfsels van uwe geachte ouders begraven liggen, smeeken wy met de vurigste uitboezemingen van onze harten, dat gy uwen magtigen invloed uitoefent, op dat niemand onze vereeniging verandere, noch zich het regt aanmatige om onze dure en loffelyke onderneming te dwarsboomen.—Er bestaat geene regtvaardige beweegreden voor het aangezigt van het menschdom, welke de armen van Uwe Exc., noch die van het gouvernement van Bogota, kan wa-

penen om onze regten aan te randen, terwyl Uwe Exc. zult erkennen dat het ons geoorloofd is ons te verdedigen en tegen te kampen. De wereld zal de oorzaak der rampen, moorden en wreedheden welke de gevolgen er van zullen zyn naarvorschen, en niet de voorwendsels, waarmede zy ons zoeken aan te tygen. Wy zullen de graven der slagtoffers openlaten, op dat de nakomelingen mogen zien het bloed dat door hunne ouders gestort is en de wonden welke zy bekomen hebben, door de handen der genen die nutteloos de stem der heldhaftige vaderlandschliefde hadden willen smoren."

Caracas, 24sten Dec. 1829, het 19de jaar der onafhankelykheid.

(Hier volgt de naamteekeningen.)

Intusschen bewerkte de stad Cumana, hoofdstad van het departement Maturin, in het oosten van Columbia, dat de bewuste opperbevelhebber, Generaal Jose Francisco Bermudez, aan de volksvergadering voorstelde, eenen brief, dien eenige personen zeiden gezien te hebben, en welke geschreven was door den Generaal Briceño Mendez, Echtgenoot van eene nicht van Bolivar en gedeputeerde naar het aanstaande geconstitueerd kongres. Bermudez stelde den brief vóór, welke aldus luidt:

"Caracas, 18den Oct. 1829.—Geachte Generaal en Vriend!—Eenigen tyd geleden heb ik aan U geschreven, berigtende eenige nieuwe voorvallen; alhoewel ik zulks bedektelyk heb moeten doen, om dat de gelegenheid niet veilig was; doch nu dat die van kommandant Mejias zich voordoet, zal ik zulks meer openlyk doen, op dat gy een juist begrip van alles kunt vormen.

"De aanslag van den 25sten Sept. van verleden jaar,* verschrikte, gelyk natuurlyk was, al de vrienden van orde en des huiselyken vrede, die dit goed aanmerkten als onafscheidelyk met het leven van den Bevryder, en begrepen dat, om ons te behoeden der onheilen, welke ons bedreigen, ingeval de misdaad gepleegd wierd, het noodzakelyk was een gouvernement daarte stellen, eender strenger, dan dat, hetwelk men tot nu toe oneigenschappelyk liberaal genoemd heeft. Ingenomen met deze gedachten, begonnen zy in de binnenlanden uittekiezen het ontwerp der konstitutie, welke de geschikste voor ons is, en er waren eenigen zoo vermetel, die aan de beraadslagingen, dat der Monarchie voorstelden. De nieuwigheid en stoutheid van het ontwerp was genoegzaam om niet gevolgelooss te blyven; *en sedert dat tydstip was men in Nieuw Grenada op niets anders bedacht dan op de middelen om het ten uitvoer te brengen.* Toevalliglyk kwam in dien tyd te Bogota aan, de Heer Bresson, afgezant van Frankryk, die in overeenstemming met den Britschen afgezant, het plan scheen aangenomen en bevorderd te hebben.—Onze vrienden in Bogota hebben ons van dit alles onderrigt en by ons aangehouden om onze gedachten mede te deelen en *mede werkzaam te zyn in hunne inzigten*, om te zien of de denkwyzen kunnen overeenkomen, zoo dat het constituerende kongres zoude kunnen beraadslagen over het plan, indien het zulks raadzaam oordeele.

"Tot nu toe heb ik my volstrekt hierover niet uitgelaten, noch vind ik my in de gesteldheid om myne gevoelens te geven, om dat ik niet weet hoedanig gy er over denkt, en de verdere vrienden en het volk in het algemeen. Ik ken de voor en nadeelen van dit plan, hetwelk aan de eene zyde my voorkomt als het eenige reddings middel niet alleen van Columbia, maar van gansch Amerika, en aan de andere zyde als de onvermydelyke rots, waarop wy moeten vergaan. Er blyft my geene keus over, ik moet my vervoegen tot de meerderheid of tot myne vrienden, om den aandrang te volgen, zoo als zy my voortstooten. Er blyft geen twyfel, dat indien de Europesche gouvernementen, gelyk men verzekert, denken dat Amerika onder dezen vorm moet gesteld worden, en denzelve behoorlyk ondersteunen, de uitkomst voor ons uitmuntend zal zyn, waardoor wy gevestigd en uit de chaos van onzekerheid en vreeze waarin wy leven, geholpen worden; maar ook is het zeker, dat *indien wy ons niet vereenigen en eendragtiglyk handen aan het werk slaan, wy ons zouden inwikkelen in geschillen en oorlogen*, wier einde en uitkomst alleen door God kunnen worden voorzien, schoon het reeds blykbaar is dat de Spanjaarden, de genen zyn die er van zullen genieten.

"Hier zegt men dat dit departement de hevigste is tegen dergelyke ontwerpen, en uwe vyanden maken der gelegenheid gebruik om U voortestellen als de voorstaander der tegenparty. Ik die weet, wat vyandelykheden onder ons zyn geloof niemand en vervoeg my by U met vertrouwen, om de waarheid te weten. Gy zyt myn eenige vriend, wien ik gelooven zal in eene zoo moeyelyke en gewigtige zaak voor Columbia en voor elk onzer. Zoo gy van het tegengestelde gevoelen zyt, zoo bestaat er niets tegen, waarom gy my het niet met dezelfde openhartigheid, waarmede ik U hier spreke, kunt openbaren, want daar er niet gehandeld wordt over het uitvoeren van een genomen besluit, maar slechts om te weten of het algemeene gevoelen er gunstig overdenkt, zoo hebben de vriendschap en de vaderlandsliefde hetzelfde belang, om ons zonder omwegen te verklaren, en wy ons niet misl iden door gebrek aan vertrouwen. Indien ik geen volksvertegenwoordiger ware, zoo zoude ik my niet zoodanig bekommerd hebben, om uw gevoelen en dat van uw departement te kennen, want dan had ik niets te verklaren; maar zulks zynde en op het punt te vertrekken staande, zoo is my noodig te weten, wat myne landgenooten en inzonderheid myne vrienden geschikst voor het welzyn des vaderlands oordeele. Misschien ben ik in staat den loop der ontwerpen tegen te houden, schoon dezelven ver gevorderd mogten zyn, indien ik my voorstelle met de inlichtingen welke ik van U verzoek. Ik vertrouw hierop, om dat ik weet dat de Bevryder van dit plan niet onderrigt is en dat hy my zal helpen om hetzelve te doen staken en vernietigen, zoodra hy verzekerd is dat gy en anderen zyner vrienden niet voor dergelyke hervorming zyn; zoo mede geloof ik, dat zoo hy niet besloten heeft om in dezelve toetetreden, *hy besluiten zal zoodra hy onderrigt is van de gunstige gezindheden zyner oude medgezellen.* Thans genoegzaam hierover; de kommandant Mejias zal U zeggen, wat gy verder wenscht te weten, &c.

(geteekend) "PEDRO BRICEÑO MENDEZ.

"Aan Z. E. den Generaal Jose Francisco Bermudez."

Met dezen brief, waarin men duidelyk het groote doel ontwaart, verklaarde Cumana zich, op den 20sten December, voor dezelfde grondbeginzelen als Caracas, met byvoeging dat van dat oogenblik af, al het gezag, met hetwelk de provintie de gekozene leden voor het constituerende kongres van dit jaar bekleed heeft, vervallen is en verklaarde voor nul en geener waarde al het geen in kwaliteit van gemeld gedeputeerde in dat kongres mogt bekrachtigd worden.

Zoo breidt de volks beweging zich uit van plaats tot plaats, met byvoeging door eenigen van meer voorwaarden, naar mate de hitte en hevigheid der driften; en zoo Valencia als Puerto Cabello hebben in derzelver akte verzocht dat Bolivar het grondgebied van Venezuela niet meer betreede, en zyne naam uitgewischt worde, waar men dien ook ontmoette.

By gebrek aan aankomst van vaartuigen van de kust zyn wy van verdere berigten ontstoken gebleven. Wy zullen met dit verhaal vervolgen, zoodra wy onderrigt zyn van hetgeen verder ten opzigte van deze groote gebeurtenis, is voorgevallen, ten einde onze lezers in staat te stellen een naauwkeurig denkbeeld te vormen van den staatkundigen toestand van de Republiek Columbia.

* De aanslag op het leven van Bolivar.

UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE COURANTEN.

ITALIE.

Trieste, Oct. 21.

Een Engelsch stoom-vaartuig alhier van Corfu aangekomen, heeft de tyding medegebragt, dat de Graaf Capo d'Istrias toebereidselen maakt om zich naar het Russische hoofdkwartier te Adrianopel te begeven. Deze reis is besloten geworden overeenstemming met de Fransche en Engelsche ministers. Men zegt dat Z. E. zal ontschepen digt by Enos, en van daar zal hy zyne reis te land voortzetten. Men hoopt dat de Graaf Capo d'Istrias aan het hoofd van de Grieksche regering zal blyven, en dat hy in deze hoedanigheid deel zal nemen aan de beraadslagingen over de zaken van Griekenland.

De *Courier de Smyrne* redeneert over den uitslag van den oorlog in het Oosten op de volgende wyze:

"De beslissende uitslag van dezen tweeden veldtogt is aan drie hoofdoorzaken toe te schryven, namelyk het uitsluitend bezit der Zwarte zee [den slag van Navarino], de byzondere geaardheid van den Grootvizier, en de begaafdheden van den Russischen Opperbevelhebber.

"De Verbondene Mogendheden hebben door het vernietigen der Turksche vloot aan Rusland den weg geopend, om langs de kusten van de Zwarte zee en tot aan den Bosphorus dezelfs veroveringen voort te zetten. Dit is eene wezenlyke gebeurtenis, die op geenerhande wyze weggeredeneerd kan worden. Zoo de Generaal *Diebitsch* niet geweten had, dat hy van Sizopolis versterking en leeftogt voor zyn leger zoude kunnen erlangen, en dat door het in bezit nemen van Burgas en Ineada de hoofdstad bedreigd konde worden, dan zoude hy den Balkan niet hebben durven overtrekken, al was de Turksche magt op dat gebergte ook nog zoo gering geweest.

"De Vizier is een krygsman in zyn hart. Hy heeft den vyand onder de oogen willen zien, en zich door zynen heldenmoed te zeer laten vervoeren. Wie is lafhartig genoeg, om hem dit als eene misdaad aan te rekenen? Zyne regelmatige krygsbenden hebben hem by den slag van den 11 Juny getrouw ondersteund, en, na een gevecht van 4 uren, met 40,000 man de beste regementen van het Russische leger genoodzaakt, om eene achterwaartsche beweging te maken, alle hunne magt byeen te trekken en 70 000 man te moeten in het werk stellen om hunnen vyand te verpletteren. Zie daar het bewys, wat door de nieuwe inrigting, die toch nog eerst in de beginselen was, van de Turksche krygsbenden te maken is!.... Maar, als het heil van een Ryk op het spel staat, behoort men dikwyls op eene geheel andere wyze, den volgens de ingevingen van een grootmoedig hart te redeneren [zyne drift en moed te beteugelen]. Het gevecht by Kulawtscha is eene fout, eene zeer groote fout geweest; maar slechts eene waarlyk groote ziel begaat zulke fouten.

"Van dat oogenblik af heeft de Generaal *Diebitsch* getoond, dat hy een groot Veldheer is. Zyn overtogt over den Balkan, dien hy door gedurige bewegingen aan den kant van Schumla heeft weten te verbergen, bewyst, dat hy tot die welberadene en tevens scherpziende krygslieden behoort, die in een oogenblik al het voordeelige eener stelling inzien en zich ten nutte maken. Onder de mannen, die in onzen leeftyd op het oorlogsveld een grooten naam hebben verworven, bekleedt de Generaal *Diebitsch* voortaan eene uitstekende plaats.

"Na den overtogt van den Balkan hebben de Turken geenen tegenstand meer geboden. Mag men zich daarover verwonderen? Laat het zich niet gemakkelyk begrypen, dat het volk de opofferingen moede was geworden, die het zich eerst voor de hervormingen des Sultans en naderhand tot het voortzetten des oorlogs had moeten getroosten? Welk volk berekent altyd zoo naauwkeurig vooraf, of het de rust, waarna het zeer sterk verlangt, toch noch te duur zoude kunnen koopen?

"De Sultan, ofschoon tot op weinige uren afstands van zyne hoofdstad bedreigd, is dezelfde eenige man gebleven, die by voor den oorlog was. Is dit het eerste voorbeeld, dat het logge verstand der menigte de begaafdheden van eenen grooten geest miskent, en hem verlaat, als hy door eene ligchaamlyke overmagt verpletterd wordt?"

De Generaal *Santander*, die by de jongste omwentelingen in Kolumbia eene belangryke rol heeft gespeeld, doch door den invloed van *Bolivar* uit dat Gemeenebest verbannen is geworden, is den 15den October, met eenige zyner landgenooten te Hamburg aangekomen. Men meent, dat de Generaal, die vroeger wegens zynen buitengewonen rykdom vermaard was, zich te Parys zal gaan vestigen.

FROM ENGLISH PAPERS.

LIVERPOOL, Nov. 5, 1829.

THE PORTE.—There was a grand meeting on the 27th ult. at the Palace or the Seraskier, consisting of the Sultan himself, the Mufti, the principal Ulemans, and the Ministers,—at the breaking up of which the ratification of the Treaty was sent off to the Russian head-quarters at Adrianople. On the following day two Russian Officers (Duhamel and Livoff), who had been for some time in that capital, took their departure—the former for Erzeroum—the latter for the Archipelago, with the news of the ratification of the treaty. However, the Russian Admiral had several days before raised the blockade of the Dardanelles, since which time vessels had passed through without hindrance or visitation. Several firmans had been already delivered to the captains of merchantmen, who waited only for a favourable wind to run into the Black Sea.

Vice Admiral Sir Pulteney Malcolm, with his squadron, was at anchor at the entrance of the Dardanelles on the 20th Sept. The Spartiate, 74 guns, had left that quarter for England. The Madagascar was at Malta; the Rattlesnake, Pelican, Musquito, Ætna, and Meteor, at the Ionian Islands; the Isis and Wasp at Egina.—The Greeks had permitted the officers of the Rattlesnake, when she was at Corinth, to see the Acropolis.

VIEW ON THE BOSPHORUS.—As you ascend the Bosphorus from Constantinople. Buyukderè presents itself on the left, or European side, at the broadest part of the channel, and at the distance of about four miles from the "blue Symplegades," which classical rocks are concealed under the Thracian shore, whilst the widening expanse of the Euxine sea beyond them meets the eye from particular points, and looks nearly always dark, cloudy, and cold. The Turkish name of Buyukderè, or "The Great Valley," is applicable, for it is by far the widest and most open on the channel, although its greatest width, which is at its entrance on the banks of the Bosphorus, does not exceed half a mile. The valley runs into the hills of Thrace, slightly ascending and contracting as it rises, for the distance of about two miles, where, at its narrowest and most elevated point, it is traversed by the aqueduct of Backchey Keni, which is formed of two rows of pointed, or Saracenic arches, and kept purely white. The aqueduct, indeed, terminates the valley; for beyond it you descend to an irregular heath, which finishes at a short distance, and just behind the village of Backchey-Keni, on the *lisiere* of the dark, thick forest of Belgrade.

EGYPT.—The Pacha of Egypt is evidently concentrating his strength, preparatory to a declaration of independence, for which the difficulties of the Porte, weakened as it is by its contest with Russia, afford a favourable an opportunity. Preparatory to an increase of his army, he has secured the services of five French chiefs of squadron who are to receive each 25.000 francs per annum; and sixteen cavalry captains, who are to have each 10,000 francs. The members of the council have been assembled for some weeks at Alexandria, discussing the project of a general change in the commercial administration of the kingdom.

GREECE.—Two deputies from the Greek government, Prince Soutzo and M. Eynard, of Geneva, have arrived in Paris, to represent the necessity of the monthly remittances made by France to the Greeks, from the time of the expedition to the Morea, until the accession of the new ministry, being continued for a short time longer, in order to carry the country through its difficulties.—Count Alexander de la Borbe, one of the deputies of the Seine, in a letter explanatory of the object of the mission, announces it to have failed, and appeals to the French nation to support the Greek cause at this important crisis. He adds, that one of the agents offered to advance half the sum demanded, if the French government would advance the other. On this proposition being rejected, M. Eynard agreed to send the whole subsidy required from his own private funds, provided the French ministry would grant a King's vessel to convey it to Greece. The answer of the government to this latter proposal is not stated.

FROM AMERICAN PAPERS.

NEW YORK, DEC. 23.

From the London Morning Herald, Monday, Nov. 23.

Last night we received the Paris papers by express, and, in due course, Lisbon Gazette to the 7th instant.—In the Gazette de France of Saturday there is an article from Odessa, dated the 30th ult., which announces that a Russian officer had arrived there, from St. Petersburg, with the ratification of the treaty of Peace, and was to set out immediately for Adrianople. All the persons attached to the Russian Embassy at Constantinople had received orders to depart for their posts; and it is further said that Count Orloff, who was one of the Commissioners appointed to conduct the late negotiations with the Porte, was to proceed on an Extraordinary Mission to the Turkish capital. We learn from the same quarter, that Jussuf Pacha, of infamous notoriety, intended to seek an asylum in Egypt, the Viceroy of which had formerly served under his father, when the latter was Pacha of Seres. This proceeding, should it meet with the concurrence of the Viceroy, is not calculated to heal the distrust which the Sultan is supposed to entertain towards him. The plague has broken out again at Odessa, and this time, in the middle of the city, in the quarter inhabited by the Jews; and the customary measures, such as the shutting up all the public places and the re-establishment of Cordon Sanitaire have been adopted in consequence.—An extract from the Journal d' Odessa of the 28th, and the Prussian State Gazette, which also reached us last night, fully confirms this painful intelligence; whilst the first account states that Sebastopol has also been visited by this terrible scourge.

DECEMBER 24.

Extract of a letter, dated
LONDON, (Sunday,) 22d Nov.

The intercourse between the British and French governments has during the last week been very frequent, scarcely a day has passed without the arrival at Calais, of 3 or 4 couriers either going to or returning from London. The passage of couriers connected with well known capitalists was also frequent. It was stated at Calais, that an intimate friend of M'de. La Bourdonnoye who resides there, had received a letter from that Minister, in which he states the probability of his quitting the Cabinet.

Some of the London Journalists assert that the British government, are seriously thinking of throwing open the West India trade to the United States. It further states that extraordinary as it may appear, there is no doubt as to the fact, that negociations upon this subject having been going on *sub ros* for some months:

Letters from Madrid, written by persons more immediately in contact with the Court and Ministry than merchants usually are plainly indicate that the Spanish governement is growing fidgetty with respect to its financial system, and on the look out for expedients to escape from the ridiculous and disgraceful situation in which it is placed, with all Europe on the watch for the next trick or evasion to be attempted.

Frontiers of Wallachia, 26th Oct.—Gieugeos is still in the hands of the Turks, the Pacha refuses to surrender it, and General Larzkiroff has not received any instructions in answer to his report to Count Diebitsch; the Russian corps before this fortress is estimated, as about 9000 men, of which one third is not fit for service on account of fevers and other diseases. The funeral of the late General Suchtelin, President of the principalities, took place at Bucharest yesterday afternoon. He was deposited with military honor in the Metropolitan Church, at Bucharest. His dismission which he solicited several times at St. Petersburgh, on account of his illness, arrived a few days before his death General Kisselew is nominated his successor.

Frontiers of Moldavia, 29th Oct.—There is great activity in our principality to get stables and winter quarters for the cavalry; and it is mentioned that a corps destined for this province, has arrived at Aidos on its way.

It is now certain that Count Pahlen is nominated as Russian Ambassador at Constantinople.

DECEMBER 31.

From the Albany Daily Advertiser.

MATTERS IN COLOMBIA.

We have lately been favored with the perusal of a letter from a young American gentleman, who has been for some time in Colombia, which gives the following particulars of events that happened in Bogota, during the latter part of September, and first of October, and which shows the terrible state of things in that country:

"Shortly after the presentation of Mr. Moore, General Harrison, Mr. Taylor, and Dr. Cheyne, rode out to Anolayma, a village twelve leagues off, to pay a visit to Mr. Henderson, H. B. M.'s consul general, who was residing there. A little previous to this, word had been received in Bogota, of the insurrection of Cordova, one of Bolivar's favorite generals in Antioquia; the news of course created much commotion and anxiety among the officers of government; all the troops they could muster, were immediately despatched to put it down. Every person who was known to have been intimate with General Cordova, was suspected; some were imprisoned, and one expatriated. Whilst affairs wore this aspect, a young American (of whom I have spoken in a former letter) came to town, and in a company in which I was present, stated it to be his intention to enter his deposition the next day at the war office, against some persons whom he knew to be on friendly terms with Cordova; by so doing he expected to receive promotion and the appointment of aid to Gen. O'Leary, the commander of the troops destined to fight Cordova. His words, delivered in a half jesting tone, were unheeded at the time; but imagine my surprise the next day, when sent for by a friend of Gen. Harrison, to learn that this calculating scoundrel had not only fulfilled his intention, but that the persons he had implicated were his best friends.—He swore that Mr. Henderson knew all Cordova's plans, and corresponded with him; nearly the same of Colonel Torrens, the Mexican charge d'affaires of Mr. Leidersdorf, the agent of the banking house of Goldsmidth; and that Gen. Harrison had full information too on the subject. On information being sent to them, General Harrison and Mr. Hendorson repaired with all expedition to the capital, to meet any charges; however, none were preferred against them; but notwithstanding, Henderson, Torrens and Leidersdorf very soon received their passports to leave the country, at a short notice. To get rid of Gen. Harrison, too, as possible, an American citizen who had been intimate with him, was thrown into prison, and told by the sapient and magnanimous dispensers of justice, that although the government had nothing against him personally, they would not release him until the General would name the day of his departure from the city.

"Arrangements having previously been made by the General, to leave on the 19th October, then near at hand, the government was informed of it, by Col. Moore, and Gooding was liberated. The profound politicians at the head of government, fearing Gen. H's word might be as little estimated by himself, and supposing his nerves as liable to be agitated as their own, hit upon an admirable plan to confirm him in his intention of starting on the appointed day. Gooding was told, and most consistently too, after they had admitted that there was no charge against him, that it was the design of Gen. H. and Mr. Henderson to assassinate the members of the supreme council, M. de Bresson, commissioner of France, Col. Campbell, H. B. M. charge d' affaires, &c. &c.; that he was to be the instrument to effect it, and that the citizens were so highly exasperated against the there, that they, the government, would not be accountable for their lives, if he, Gooding, were released. But although all the parties who were to have been engaged in this grand tragedy, were at large, nothing more was heard of it, until the evening of the 17th, at which time the regulars, on their way for Antioquia, had been replaced by thrice their number of militia and new recruits; when a report was circulated in the city, that O'Leary, with his whole force, had been surprised and captured by Cordova. Then Gen. H. was informed by good authority, of this assassination story, and advised to put his house in a state of defence, for that as sure as a disturbance took place in the city, as certainly the government troops would attack him.

"Every thing accordingly was put in requisition to give as welcome a reception as a warm fire in a cold night at Bogota could afford; and the household was ordered to be ready at any hour to greet the expected visitors. Though the parties are of the reported battle were very plausibly given, unfortunately for its credit, some longheaded calculators made it appear that the troops could not have accomplished more than two thirds of their march to the scene of their disaster at the time it was said to have taken place; and besides, the story was soon traced to a minion of the government.—Of course none of the anticipated cries of "Vive la Constitution de Cucuta," were echoed through the streets, nor were any of the merciful adherents to the powers that be, compelled to corrode their shining blades in the blood of the turbulent friends of liberty. All was quiet, expectation and distrust. If the slightest demonstration of joy had been manifested, that night would have been, in the opinion of many, the bloodiest ever witnessed in the city. The story was considered a government scheme to discover its opponents; but so shallow a one that all saw through it.

"The expectations of the perjured crack-brain, in reward for his unparalelled villany, have been amply satisfied: he is now attached to the suit of O'Leary, but he bears with him the most cordial contempt of honest men of all parties; nor does any one attempt to suppress the feelings of indignation at his duplicity in worming himself into the good opinion of persons, in order to draw from them circumstances whereon to found a tale which so far imposed on a distracted and credulous government, as to elicit its belief in his veracity, and consequently procured his promotion at the expense of his confiding friends. This was the unprincipled fellow's course to advance himself. Having learnt that General Cordova, last year before setting out on his successful campaign against Col. Obando, in Popayan, was very attentive to one of the beautiful daughters of the consul general, and that common fame had spoken of an engagement at the time, (however untrue, the girl being but 12 years old,) and knowing how suspiciously the government viewed all who had ever been on terms of intimacy with Cordova—he made this family a visit at Anolayma, and on his return invented the issue of falsehoods, upon which only rests the apology of this government for its outrageous proceedings against the diplomatic agents of other countries. It remains to be seen if those countries will accept so paltry an excuse for its insults."

Mr. Henderson had sold his furniture, but would remain until the arrival of the new British minister, who is daily expected. Torrens was to leave on the 2th November.

Many Colombians express their great regret for the fate of the gallant Cordova. He was but 28 years old, and commissioned a major general at 22.

The letter speaks of the known wishes of Bolivar, to receive a crown, and thinks the Congress in January will gratify his desire.